

Sanctus

Et elektronisk magasin der beskriver liberal katolsk kirke

Når du ser symbolet >>> kan du klikke for at læse mere

DE 7 STRÅLER

Af Kenneth Christensen

>>> LÆS MERE

Ved bispesynoden i 2024 blev det besluttet at markere de 7 stråler i den liturgiske kalender. Disse spiller en central rolle i vores ceremonielle magi.

LIVET SOM SKOLE FOR BEVIDSTHEDS- UDVIKLING

Af Biskop Jan

>>> LÆS MERE

Livet ikke blot er en række tilfældige begivenheder, men en skole for bevidsthedsudvikling, fortalte biskop Wedgwood i et foredrag i 1914 om formålet med livet

Ord, ord, ord

Vi siger, og har altid sagt

*Gud Faderen, han
Gud Sønnen, han
Kristus, han
Verdenslæreren, han
Logos, han
Gud, han*

*Så er der nogen der anfægtes, krænkes
De siger det er alt for maskulint
Ude af balance
Ensidigt*

*Skal vi i stedet sige
Gud fader-moder, hyn eller hen eller høn
eller den - eller det?*

*Sproget kommer til kort
Vor begrebsverden har sin begrænsning
Med ordene kan vi materialisere yderligere
Vi kan ikke aspirere hinsides ordene
og ikklæde den højere virkelighed en sprogdragt
hvor begreberne ikke dækker*

*De ældgamle ord har banet en vej
gravet en kanal igennem
tankeformernes verden
Levendegjort den bagvedliggende virkelighed
som vi kontakter og formidler*

*I denne verden findes ikke han
i modsætning til hun
Spændingen mellem de fysiske polariter
er evigt ophævet*

Kenneth Christensen

PROGRAM FOR DE ENKELTE KIRKER

- Biskop CW Leadbeaters Kirke
Jyllinge
- Maria Magdalene Kirke
Hillerød
- Sankt Gabriels kirke
Århus
- Sankt Maria Kirken
Ålborg
- Frederiksberg Kirkecenter
Frederiksberg

De 7 stråler

Af Kenneth Christensen

I mange tilfælde har grundlæggerne af vores lille kirke været forud for deres tid: vi udvidede brugen af den sidste olie til også at omfatte helbredelsestjenester – Rom fulgte mange år efter. Vi videreførte brugen af palmegrene, forbønsllys og oplæsning af årets døde fra den katolske tradition – folkekirken er fulgt efter. Vi har fra starten haft et bevidst samarbejde med englenerne – i new age kredse er engle blevet noget man taler meget om. I den kristne liturgiske tradition har englenerne ganske vist hele tiden været der, men det var i liberal katolsk kirke, at deres *funktion* og graden af deres *samarbejde* blev nøje beskrevet. Englenerne således er helt centrale for vort åndelige arbejde,

Sidste sommer vedtog den internationale bispesynode det forslag, vi havde fremsat fra dansk side, at de syv stråler blev særligt markeret i den liturgiske kalender. Det var med den begrundelse, at de syv stråler har en afgørende betydning i den magi, som messerne ret beset er.

De syv stråler kan på en letbegribelig måde beskrives som en udkrystallisering af den kraft, som udgår fra Gud, og som er ganske voldsom. I tredje Mosebog, fx, fortælles hvordan Guds ild brænder offergaverne, og et andet sted endog opbrænder to personer, der frembærer et røgelsesoffer og så videre. Guds ufortyndede kraft fremstilles adskillige andre steder i Biblen som ret farlig. Men ved i stedet at benytte sig af det spektrum, som opdeler Gudskraften i syv mere harmløse – om end stadig magtfulde energier – kan vi uden risiko få Guds kraft helt ind i kirkerummet – i form af strålekorsene, som sidder strategisk placeret rundt om i kirkerummet; vi kan få denne kraft oven på altret – i form af strålestagerne; og inde i selve altret – i form af alterstenen, som ligger skjult under dugene. Der er således i kirkerummet et helt spind af kræfter som kommunikerer og interagerer med hinanden. Endda inden tjenesten er gået i gang. Vor kirkes fædre analyserede disse syv kræfter og beskrev dem med begreber, som vi kan identificere.

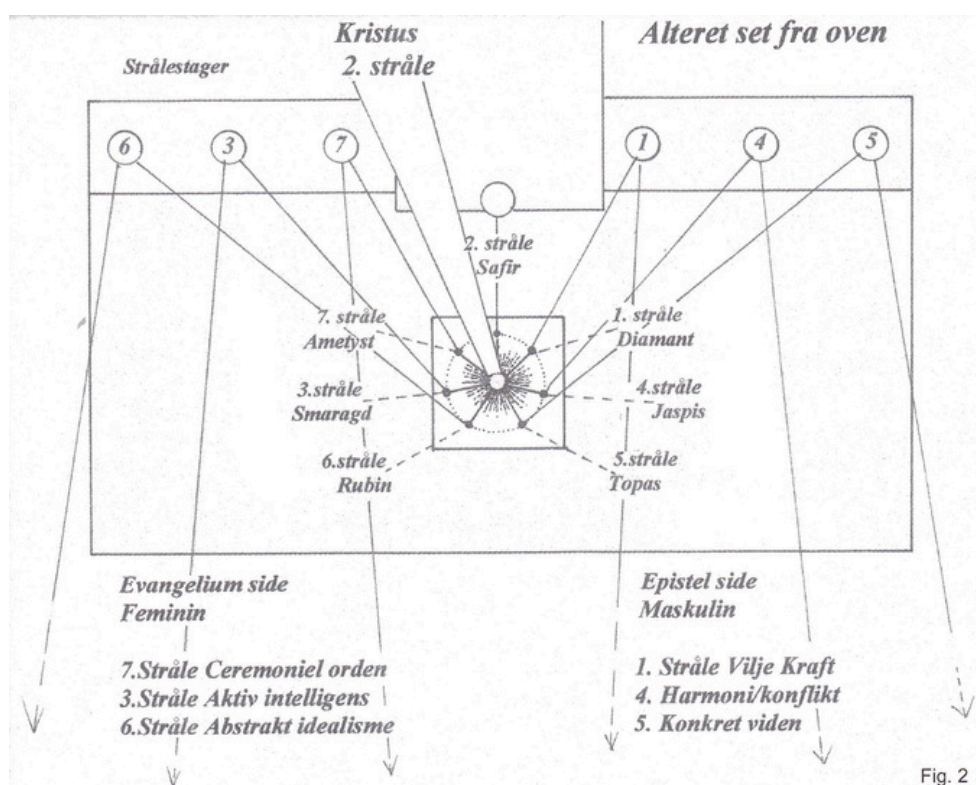
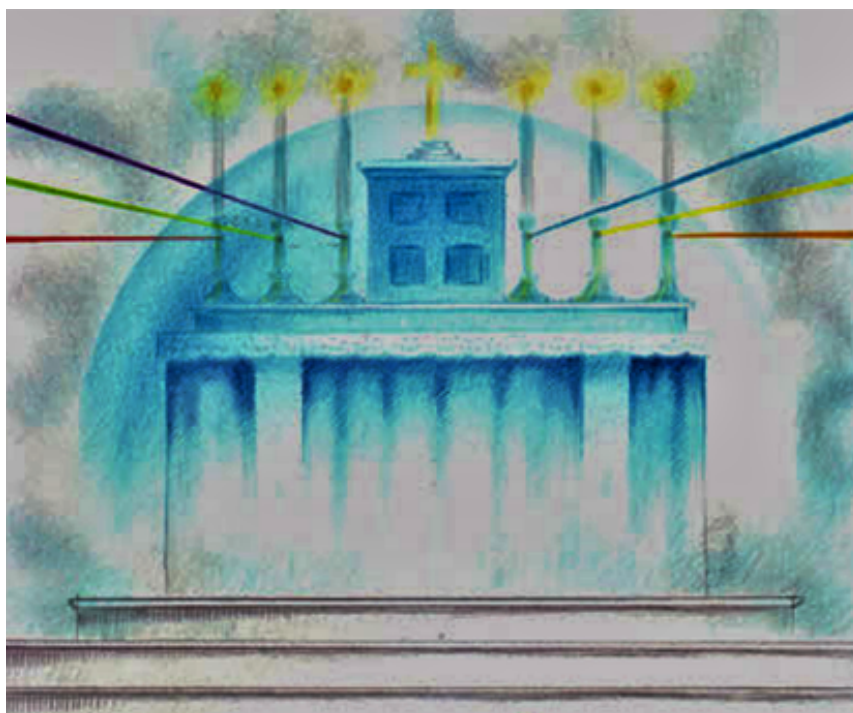

Fig. 2

Først blev strålerne ud fra deres karakteren placeret på en skala, som vi i mangel af bedre kalder maskulin og feminin, og dernæst blev deres kvalitet betegnet med et begreb som vi kan forholde os til, men som jo nok vil falde håbløst igennem efterhånden som vi vokser i erkendelse. Så blev strålerne tildelt en sten, som på særlig måde var velegnet til at kanalisere denne særlige kraft, og med stenene også en farve og til sidst fik strålerne et symbol, som typisk er i et arketypisk symbol. Siden hen er de enkelte stråler yderligere blevet forbundet med en ærkeengel, en planet, en mester og så videre, hvilket jo blot viser, at konceptet med syv primære kilder af kraft har ramt noget rigtigt.

Hvis vi tager lysene på alteret, så er fordelingen således, at i midten har vi 2. stråle, som er afbalanceret mellem maskulin og feminin kraft. Samtidig virker den 2. stråle på en speciel måde i den kristne religion. Den har fået betegnelsen *kærlighed og visdom* og dens symbol er et kors. Bemærk i øvrigt, at i stedet for en lysestage med et stråleskjold, repræsenterer Kristi nærvær strålens fokuspunkt, som er illustreret ved den røde lampe samtidig med at strålens symbol, korset, er sat helt op på tabernaklet. Bemærk endvidere, at dette gør det ud for den syvende af strålerne *både* i forhold til stager stagerne og i forhold til de seks strålekors, som er ophængt i kirkerummet.

Under deres undersøgelser bemærkede vor kirkes fædre at epistelsiden af altret var overvejende maskulin i sin energi, mens evangeliesiden var overvejende feminin i sin energi. Dette harmonerer i øvrigt fint med menighedens placering i kirken op til begyndelsen af 1900-tallet, hvor mændene sad i den sydlige side af kirken og kvinderne i den nordlige. Da de resterende seks stråler i større eller mindre grad overvejende henholdsvis feminine eller maskuline, er de derfor placeret i overensstemmelse hermed. Således at jo længere de står fra tabernaklet, jo stærkere er deres feminine eller maskuline karakter – eller med andre ord, jo tættere de er på centrum jo mere er de i balance.

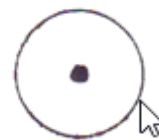
I epistelsiden er strålerne placeret fra tabernaklet og ud: 1. stråle, styrke; 4. stråle, skønhed og harmoni; og 5. stråle kundskab. I evangeliesiden har vi 7. stråle, orden; 3. stråle, takt og tolerance; og yderst 6. stråle, hengivenhed.

Strålestagerne er derfor opsat så de matcher dette. Tættes på altret i hver siden er derfor anbragt de stråler som i mindste grad er overvejende feminine eller maskuline, og yderst på fløjene de stråler som i højeste grad er overvejende feminine eller maskuline.

På tilsvarende måde er strålekorsene i loftet opsat sådan, at de mest maskuline henholdsvis de mest feminine hænger henholdsvis på den sydlige væg og den nordlige væg. I midten hænger de kors, som kanaliserer de stråler, som er mest i balance.

Hvis man nu skulle lave en grafisk fremstilling med søjler, så ville de søjler, hvor der var balance imellem de to polariteter være lavest, og der hvor den ene af de to poler er mere fremtrædende, ville søjlerne være højest. Således ville energien på alteret fremstilles som et kar eller en kalk, den beholder hvori den guddommelige kraft flyder under vores messer og opsamles, indtil den til sidst ved englens hjælp frigives og flyder ud over verden i form af velsignelse.

6. stråle 3. stråle 7. stråle 2. stråle 1. stråle 4. stråle 5. stråle

1. stråle,
styrke

2. stråle,
kærlighed og
visdom

4. stråle,
skønhed og
harmoni

5. stråle,
kundskab.

7. stråle,
orden

6. stråle,
hengivenhed

3. stråle,
takt og
tolerance

Tilbage til starten af bladet

Livet som en skole for bevidsthedsudvikling

af biskop Jan

Det følgende er et uddrag af et foredrag afholdt af J. I. Wedgwood, en af Liberal Katolsk Kirkes grundlæggere. Wedgwood minder os om en tidløs sandhed: At livet ikke blot er en række tilfældige begivenheder, men en skole for bevidsthedsudvikling. Hver erfaring, både de lyse og de smertelige, rummer en mulighed for vækst, fordi de vækker de guddommelige evner, som allerede findes latent i os. Wedgwood peger på, at meningen med livet ikke er at modtage visdom udefra, men at opdage og udfolde den indre guddommelige kerne, som bor i ethvert menneske. Teksten inviterer os til at se lidelse, glæde og hverdagens udfordringer, som redskaber i en større udviklingsplan, hvor vi alle vokser i bevidsthed.

Uddrag fra Foredrag holdt i Ordenen” Stjernen i Øst” af J. I. Wedgwood d. 11. januar 1914.

... Der er et andet punkt, som jeg kunne ønske at komme nærmere ind på, det er det overordentlige privilegium, vi har, at være komne i berøring med denne (esoteriske) kundskab, således at vi er i stand til at forstå meningen og hensigten med livet. Vi finder mange mennesker i den ydre verden, som aldrig tænker over, hvorfor de er her. Der er et gammelt ord, som siger, at vanen gør os ligegyldige. Man kan se, at folk vænner sig således til visse forhold, visse tilstande og fænomener, at de aldrig tænker over, hvorfor det er således, eller hvorfor de selv er her i verden, og hvad de egentlig burde gøre. Det er derfor en ganske overordentlig stor fordel at kende noget til denne plan, denne hensigt, denne mening med livet. Vi forstår, at vi i vor inderste natur er guddommelige, at vi i os selv ejer de egenskaber, de kræfter og evner, som tilhører guddommen, men at de hos os ligger slumrende og latente, og at grunden til, at vi er her i det manifesterede univers, netop er, at vi skal udvikle disse evner, som ligger spirende i os.

Når vi undersøger [det engelske] ord *education* fra et etymologisk synspunkt, får vi at se, at det stammer fra to latinske ord *e*, ud, og *duco*, at føre, og *education* er netop den videnskab, der bringer dét ud af et barn, som er i det, ikke propper det fuldt med noget udefra, men lærer barnet at udvikle sine egne evner, lærer det at bruge dem. Livet er i virkeligheden en skole, og vi gennemgår alle en læringsproces. Enhver af os har i sig de guddommelige kræfter og egenskaber i latent tilstand, og det er vort arbejde her i livet at udvikle disse kræfter. Det er naturligvis ved hjælp af erfaringer, at de bringes til at udfolde sig; vi gennemgår den ene erfaring efter den anden, og enhver af dem efterlader sit bestemte mærke på vores karakter og udfolder de evner, som er i os.

Alle disse erfaringer frembringer visse vibrationer i vore højere legemer, og disse vibrationer styrker den egenskab, vi er i færd med at udvikle, og gør det lettere for de højere legemer senere at vibrere på samme måde. Således er det med enhver erfaring, som vi gør i løbet af dagen. Vi tvinges til at anvende en vis kraft for at behandle de vanskeligheder, vi stilles overfor, og derved vokser vi. Det kan siges, at resultatet af disse erfaringer bliver større, jo mere smertelige de er; dog er det ikke smerten, der fører udviklingen med sig, men den anstrengelse, der gøres. Når vi befinder os i en tilstand, hvor vi lider, da benytter vi alle de kræfter, der står til vores rådighed, for at komme ud over denne tilstand, og det er denne anvendelse af de indre kræfter til at forandre ulykke til lykke, som gør det åndelige fremskridt muligt. Derfor siges der, at lidelse er et af udviklingens første og største midler. Lidelse karakteriserer det stadium af udviklingsforløbet, hvorpå vi befinder os; der siges os, at der findes hierarkier af væsener, for hvilke ingen lidelse eksisterer.

Når vi forstår, at alt liv er bestemt til at gennemløbe denne store udvikling og at udfolde de evner, som er skjult deri, når vi forstår, at vi gennemgår en udviklingsproces – da formår vi at benytte de oplevelser, som medfører, til at opbygge og træne vores karakter. Vi er ikke stillet som den øvrige menneskehed, der hverken forstår meningen eller hensigten med livet. Vi ved, at udviklingen foregår efter en mægtig plan, og vi kender en lille smule af, hvad denne plan går ud på; vi ved at vi kan anvende alle det daglige livs oplevelser til træning og opbygning af karakteren, og dette synes mig at være det store budskab, vi har at bringe verden ...

(fra Stjernebladet s. 22-24)

Tilbage til starten af bladet